

ikke, jeg tog feil, (Indenrigsministeren: So!) . . . Ja, det er mig hjært, om jeg har taget feil, det vilde være mig endnu hjærere, naar jeg med Sikkerhed kunde vide, og jeg havde den positive Udtalelse, at den ærede Minister ikke deler de Retsanskuelser, der ere blevne fremsatte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds, men at han i det Højeste følger det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds, hvad Hensigtsmæssigheds-spørgsmaalet angaar; det skulde være mig og vistnok Mange med mig hjært, om han kun følger den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til Hensigtsmæssigheden. Jeg kan ikke see Andet, end at vi trænge til at høre den Udtalelse fra den ærede Minister, at han ikke deler de Retsanskuelser, som nu ere blevne gjorte gjældende af det nævnte Medlem.

Wille: Min Hensigt er kun at gjøre den korte Bemærkning, at jeg ikke anseer det for nødvendigt her i denne Sal at udtale, at man her staaer paa Grundlovens Standpunkt, og den Rigsdagen ved Grundloven hjemlede Ret; havde jeg anseet det for nødvendigt, havde det maaskee været nødvendigt for mig i mit første Foredrag at pointere det, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds (C. B. Kimestad) saabede. Jeg er overbevist om, at han ved at gjenlemlæse i Rigsdagstidenden, hvad jeg har sagt om denne Sag, vil finde, at der ikke er nogensomhelst Afvigelse i mine tvende Foredrag, og at jeg navnlig ikke, som han har givet det Udseende af, er vejet tilbage for den Opposition, der reiste sig mod min Anskuelse. Dette hele Spørgsmaal er forøvrigt saa stort, omfatter saamange Sider, berører saa nøie det hele constitutionelle Liv og Forholdet mellem Rigsdagens tvende Afdelinger, at jeg vilde ansee det for aldeles urigtigt at feie det af med en saadan Behandling, som det kan faae derved, at man pludselig reiser sig og udtaler Noget derom. For at udtale sig med Klarhed og Bestemthed om dette Forhold vilde der kræves en Undersøgelse, som fordrer en langt anden Forberedelse end den, jeg har havt Leilighed til at skaffe mig idag. Jeg har kun, og gjentager det, som nyt Medlem villet tage en Reservation, og det forekommer mig

ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Høstet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kan beklage sig over, at jeg er saa ærlig at sige ligefrem: jeg erkjender, at jeg differerer i Mening af de Anskuelser, som Folketingsretten, ikke alene under hans, men tillige navnlig under den høie Kultusministers Ledelse tidligere har udtalt. Jeg vil ikke ansee mig for bespøjet til rolig og taus at stemme idag og da bagefter ved en anden Leilighed at fremkomme med min afvigende Mening, men har benyttet den første Leilighed, som gaves, til aabent og ærligt at sige, hvorledes min Opfattelse af Forholdet er.

Tscherning: Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at det var det Allerførste, jeg sagde, efterat det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille) havde talt; jeg gjorde netop opmærksom paa, at det var mig hjært, at han havde udtalt sig aabent og ligefrem, og jeg kunde gjerne have sat et Udraabstegn dertil, for at det kunde blive forstaaet af Alle; thi det var mig vigtigt, at det blev ærligt og aabent udtalt, netop fordi jeg, som jeg strax efter gjorde opmærksom paa, ikke havde truffet den samme Aabenhed hos den ærede Minister, som jeg troede og havde Anledning til at troe var noget meningsbeslægtet med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds. Forøvrigt kunne jo ogsaa disse Misforstaaelser hidrøre fra, at han paa en vis Maade er et nyt Medlem i Finantsfager.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tilbagevise som aldeles ubespøiede de meget umotiverede Ytringer, som den ærede sidste Taler saavel i sit sidste Foredrag som flere Gange idag har tilladt sig imod mig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag:

(A, a. 1.) Gager til Ministeriets Embedsmænd. (Betanku, Nr. 1.) 3 Postens Benævnelse udgaae Ordene „ifølge Lov af 31te Mars 1860 og Lov af 19de Februar 1861“.

vedtoges eenstemmigt med 82 Stemmer.